

Sygn. akt V CSK 519/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku K. D. i C. M.-D.
przy uczestnictwie T. [...] S.A. w K. Oddziału w W.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ś.
z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, a cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w punkcie pierwszym tego artykułu należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001, II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002, III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.).

Sformułowane przez uczestnika zagadnienia prawne dotyczące problemu ustanowienia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu oraz zasiedzenia takiej służebności, jak i argumentacja powołana w uzasadnieniu wniosku nie prowadzą do stwierdzenia, że wystąpiła omawiana przesłanka. Po pierwsze, zagadnienie prawne nie powinno mieć charakteru kazuistycznego i służącego uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, a taki charakter ma pytanie o treść służebności przesyłu nabytej przez zasiedzenie przez uczestnika w sytuacji wskazanej przez skarżącego. Po drugie, wywody zawarte w uzasadnieniu wniosku nie wykazują także, by cechowało się ono istotnością, a więc było zagadnieniem nowym, dotychczas niewyjaśnionym i nierozwiązanym w orzecznictwie. Kwestie prawne wskazane w zagadnieniach były przedmiotem licznych orzeczeń Sądu Najwyższego, które ukształtowały

jednolitą linię orzecznictwa w tym zakresie, czego skarżący nie kwestionuje. Odmienne stanowisko wnioskodawcy nie stanowi wystarczającego uzasadnienia dla przyjęcia, że w sprawie występuje problem mający istotne znaczenia dla rozwoju prawa lub precedensowe znaczenie dla rozstrzygnięcia analogicznych spraw.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

[aw]